

SCHOLZ

DOMSTOLENS DOM

23. februar 1994 *

I sag C-419/92,

angående en anmodning, som Tribunale amministrativo regionale per la Sardegna (Italien) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Ingetraut Scholz

mod

Opera Universitaria di Cagliari,

Cinzia Porcedda,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikel 7 og 48 samt artikel 1 og 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af

* Processprog: italiensk.

15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida og M. Díez de Velasco (refererende dommer) samt dommerne C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray,

generaladvokat: F. G. Jacobs

justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau,

efter at der er indgivet skriftlige indlæg af:

- Ingetraut Scholz ved advokat med møderet for Corte suprema di cassazione Eligio Simbula
- den italienske regering ved professor Luigi Ferrari Bravo, chef for servizio del contenzioso diplomatico, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato Pier Giorgio Ferri
- den franske regering ved directeur des affaires juridiques Jean-Pierre Puissochet, Udenrigsministeriet, bistået af attaché principal d'administration centrale Claude Chavance, som befuldmægtigede
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Dimitrios Gouloussis og Enrico Traversa, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at Ingetraut Scholz, den italienske regering, den franske regering og Kommissionen har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 10. november 1993,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 15. december 1993,

afsagt følgende

Dom

- 1 Ved dom af 10. juni 1992, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. december 1992, har Tribunale amministrativo regionale per la Sardegna i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikel 7 og 48 samt artikel 1 og 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467).
- 2 Spørgsmålet er blevet rejst under en sag vedrørende placering på en liste over egnede ansøgere i henhold til en generel udvælgelsesprøve, på grundlag af eksamensbeviser og prøver, afholdt med henblik på besættelse af en række stillinger som kantinehjælper ved Cagliari's Universitet.
- 3 Sagsøgeren i hovedsagen, der oprindeligt er tysk statsborger og har erhvervet italiensk statsborgerskab ved ægteskab, anlagde sag til efterprøvelse af sin placering på

listen over egnede ansøgere i henhold til udvælgelsesprøven. Til støtte herfor gjorde hun gældende, at udvælgelseskomitéens undladelse af, i overensstemmelse med meddelelsen om udvælgelsesprøven, at tage hensyn til en beskæftigelse, hun forud for sit ægteskab havde haft hos det tyske postvæsen, var retsstridig.

4 I henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven ville der med henblik på ansøgernes endelige placering på listen, blive tildelt et antal points for eksamensbeviser og tidligere beskæftigelsesperioder. Meddelelsen indeholdt dog ikke nærmere oplysninger om, hvilken form for erhvervs erfaring der ville blive lagt vægt på.

5 Tribunale amministrativo regionale per la Sardegna, som sagen var indbragt for, besluttede at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Kan traktatens artikel 7 og 48 samt artikel 1 og 3 i forordning (EØF) nr. 1612/68 fortolkes således, at det er forbudt, i forbindelse med en generel udvælgelsesprøve med henblik på besættelse af stillinger, der ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 48, stk. 4, at undlade at tillægge beskæftigelse inden for det offentlige i en anden medlemsstat betydning, når beskæftigelse inden for det offentlige i den stat, hvor udvælgelsesprøven afholdes, tillægges betydning i forbindelse med placeringen på den liste over egnede ansøgere, hvormed udvælgelsesprøven afsluttes?«

6 Indledningsvis bemærkes, at traktatens artikel 7, hvorefter al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, er forbudt, ikke finder selvstændig anvendelse, såfremt traktaten indeholder en særlig bestemmelse om forbud mod forskelsbehandling, således som det er tilfældet i artikel 48, stk. 2, for så vidt angår arbejdskraftens frie bevægelighed (jf. dom af 30.5.1989, sag 305/87, Kommissionen mod Grækenland, Sml. S. 1461, præmis 12 og 13). I øvrigt indeholder artikel 1 og 3 i forordning nr. 1612/68 kun en nærmere præcisering og gennemførelse af de rettigheder, der allerede følger af traktatens artikel 48. Heraf følger, at traktatens artikel 48 er den eneste relevante bestemmelse i den foreliggende sag.

- 7 Det fremgår af Domstolens faste praksis (jf. særlig dom af 10.3.1993, sag C-111/91, Kommissionen mod Luxembourg, Sml. I, s. 817, præmis 9), at traktatens artikel 48 ikke alene forbyder åbenlys forskelsbehandling begrundet i nationalitet, men desuden enhver form for skjult forskelsbehandling, som ved anvendelse af andre kriterier reelt fører til samme resultat.
- 8 For så vidt angår den konkrete sag for den nationale ret bemærkes for det første, at den omstændighed, at sagsøgeren har erhvervet italiensk statsborgerskab, ikke har betydning for anvendelsen af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
- 9 Enhver statsborger i en medlemsstat, som har gjort brug af sin ret i henhold til arbejdskraftens frie bevægelighed, og som har haft beskæftigelse i en anden medlemsstat, er således omfattet af de nævnte bestemmelsers anvendelsesområde uanset sin bopæl og sit statsborgerskab.
- 10 Endvidere bemærkes, at der ifølge reglerne for den pågældende udvælgelsesprøve — med henblik på placeringen på listen over egnede ansøgere — skulle tages hensyn til tidligere beskæftigelsesperioder inden for det offentlige, uden at det var nærmere angivet, at beskæftigelsesperioderne skulle have sammenhæng med arbejdet som kantinedhjælper.
- 11 Endelig bemærkes, at afslaget på — ved tildelingen af ekstra points med henblik på placeringen på listen over egnede ansøgere — at tage hensyn til den beskæftigelsesperiode, sagsøgeren i hovedsagen havde haft inden for det offentlige i en anden medlemsstat, udgør en uberettiget, indirekte forskelsbehandling.
- 12 Det forelagte spørgsmål må herefter besvares med, at EØF-traktatens artikel 48 skal fortolkes således, at en offentlig institution i en medlemsstat, når den i forbindelse med ansættelser i stillinger, der ikke er omfattet af traktatens artikel 48, stk. 4, vil tage hensyn til ansøgernes tidligere beskæftigelse inden for det offentlige, ikke

har adgang til, for så vidt angår statsborgere i Fællesskabets medlemsstater, at sondre mellem, om beskæftigelsen er udøvet inden for det offentlige i den pågældende medlemsstat eller i en anden medlemsstat.

Sagens omkostninger

- 13 De udgifter, der er afholdt af den italienske og den franske regering og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt af Tribunale amministrativo regionale per la Sardegna (Italien) ved dom af 10. juni 1992, for ret:

EØF-traktatens artikel 48 skal fortolkes således, at en offentlig institution i en medlemsstat, når den i forbindelse med ansættelser i stillinger, der ikke er omfattet af traktatens artikel 48, stk. 4, vil tage hensyn til ansøgenes tidligere beskæftigelse inden for det offentlige, ikke har adgang til, for så vidt angår

statsborgere i Fællesskabets medlemsstater, at sondre mellem, om beskæftigelsen er udøvet inden for det offentlige i den pågældende medlemsstat eller i en anden medlemsstat.

Due

Mancini

Moitinho de Almeida

Díez de Velasco

Kakouris

Schockweiler

Zuleeg

Kapteyn

Murray

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 23. februar 1994.

R. Grass

Justitssekretær

O. Due

Præsident